

М. Д. Х. х.с.в.ч. х.с.в.ч. ср.с.в.ч.ч.

КАЗУС № 7

На 20.12.2012 г., Калоян Митков и Тодор Ангелов били на работа като сервитьори, а Георги Георгиев – като стажант сервитьор в ресторант „Петлето“. Тримата били пълнолетни и облечени в работно облекло, включващо червени ризи. Григор Боянов /страдащ от психично заболяване-органично налудно шизофреноподобно разстройство с алкохолна злоупотреба/ посетил ресторанта, където вечерял и употребил алкохол, като бил обслужван от Кирил Лалов–също сервитьор в заведението. Поради възникнали съмнения у Кирил Лалов за невъзможността Григор Боянов да плати сметката си, Сашо Недков – съдържател на заведението провел разговор с клиента, от който станало ясно, че Григор Боянов чака свои познати да се присъединят към него, както и, че ако не успее да плати сметката, ще остави като залог якето си. Сашо Недков го предупредил да не си тръгва без да заплати своята сметка, тъй като в заведението има видеонаблюдение и ще сигнализира на полицията. Около 23 часа Григор Боянов напуснал заведението без да плати сметката, а след него тръгнали Калоян Митков, Тодор Ангелов и Георги Георгиев, които узнали за това обстоятелство и решили да го последват, за да го принудят да си плати. В края на парк „Поляна“ и началото на ул. „Хребет“ последвало сбутване между тримата сервитьори и Григор Боянов, което било наблюдавано от Христо Христов – барман в намиращото се в близост до парка бистро „Нова среща“. Григор Боянов успял да се отскубне и побягнал по ул. „Хребет“, последван и застигнат пред № 6 на същата улица от тримата сервитьори, които му нанесли няколко удара с юмруци в областта на лицето. В резултат на един от ударите Григор Боянов бил изваден от равновесие, паднал назад, ударил главата си в терена, представляващ бетонен тротоар и изпаднал в безсъзнание. Няколко минути по-късно Христо Христов видял тримата млади мъже, облечени в червено, които се отдалечавали в посока парк „Поляна“. На мястото на инцидента пристигнали полицейските служители – Бончо Бончев и Емил Емилов, които запазили местопроизшествието, след което пристигнал екип на РПУ, състоящ се от Калоян Калоянов и Пламен Пламенов.

Калоян Калоянов и Пламен Пламенов се насочили към ресторант „Петлето“, където Калоян Калоянов провел разговор със съдържателя на заведението Сашо Недков. В заведението било открито якето на

пострадалия. Пострадалият бил откаран в болнично заведение в кома, като въпреки оказаната медицинска помощ, той починал на 21.12.2012 г.. Същият оставил като наследници своята майка и пълнолетен син. В хода на досъдебното производство двамата са заявили, че желаят разследването да им бъде предявено след приключването му.

След образуване на досъдебно производство, била изготвена съдебно-медицинска експертиза, според заключението на която пострадалият Григор Боянов е претърпял тежка черепно-мозъчна травма, която се дължи на директен удар с или върху твърд тъп предмет, нанесен със значителна сила в тилната област на главата в ляво, като най-честият механизъм на този вид травма е падане от височина на собствен ръст и удар в областта на главата в терена. Такъв удар може да се получи при падане след внезапно отвеждане от равновесие с или без придадена на падащото тяло допълнителна кинетична енергия. Най-вероятният механизъм на причиняване на увреждането, довело до смъртта на пострадалия, е травмиране в областта на лицето, извеждане на тялото от равновесие и падане с удар на тилната област на главата назад в терена. От нанесените удари в лицето са били травмирани дясната вежда, горния клепач на окото, носа и долната устна на Григор Боянов, които увреждания са му причинили разстройство на здравето, неопасно за живота. В кръвта на Григор Боянов е установено наличие на алкохол от 2,5 промила.

Разследващият орган, след приключване на всички действия по разследването, е призовал обвиняемите и сина на Григор Боянов и им е предявил разследването.

1. Квалифицирайте деянията на лицата. Обосновете обективната и субективната им страна.
2. Обосновете квалификацията от обективна и субективна страна.
3. Кой е компетентният съд и коя е компетентната прокуратура?
4. Опишете необходимите действия по разследването за установяване на обективната истина.
5. Има ли допуснато процесуално нарушение на досъдебната фаза на процеса и какъв характер има то?
6. Възможно ли е образуваното дело да приключи със споразумение?

КАЗУС

№ 3

Евгения Тодорова била разведена от много години. Живеела в апартамент в град София заедно с пълнолетната си дъщеря и съпруга ѝ. Възрастната ѝ майка живеела заедно със сестра ѝ също в град София. Тодорова имала наследствена къща в с. Драганово, общ. Своге.

На 29.08.2016 год. Тодорова отишла в къщата си в с. Драганово. Носела в себе си мобилен телефон и малка сума пари.

Огнян Лечев, роден на 11.08.1999 г., през лятото живеел в необитавани къщи в района на община Своге. На 29.08.2016 г., след обяд, решил да потърси къща в село Драганово, в която да намери храна и да преспи. Над селото видял къща, която била по-отдалечена от другите.

Лечев отишъл до къщата и установил, че входната врата била отворена. Влязъл в коридора и през откритата врата на кухнята видял, че вътре има жена. Тази жена била Тодорова. Тя се изплашила, виждайки непознатия младеж. Лечев я успокоил като ѝ казал, че не идва с лоши намерения, а е много уморен и помолил да преспи в къщата. Тодорова му отказала. Лечев видял на бюфета бутилка джин и предложил да изпият по една чаша, като обещал след това да си тръгне. Тодорова му наляла чаша джин и двамата се разговорили. Лечев продължил да пие, като в един момент Тодорова настоятелно го помолила да напусне жилището ѝ. В отговор Лечев се нахвърлил върху Тодорова. Тя се опитала да се защити като го блъснала, но Лечев бил по-силен и я бутнал на леглото и започнал да я души с ръце. С едната си ръка притискал устата и носа на Тодорова, а с другата притискал шията. Тодорова в продължение на няколко минути се опитвала да се измъкне от задушавачата я хватка, съпротивлявала се на действията на Лечев, като го отблъсквала с крака и драскала с ръце по лицето, но силите ѝ привършили и не успяла да се освободи. Когато Лечев накрая я пуснал, Тодорова вече не мърдала и не давала признаци на живот. Лечев поставил трупа на Тодорова в леглото и го завил с одеяло. След това напуснал къщата и района на с. Драганово.

Рано сутринта на 30.08.2016 г., дъщерята на Тодорова позвънила неколkokратно на майка си, но телефонът ѝ давал свободно и никой не отговарял. Притеснила се и още същия ден отишла със съпруга си в къщата в с. Драганово. Съпругът ѝ пръв влязъл в кухнята и открил Тодорова да лежи по гръб в леглото, завита с одеяло. Установил че е мъртва. Незабавно се обадили в районното полицейско управление. Пристигналият разследващ полицай извършил оглед на местопроизшествието и всички неотложни процесуално-следствени действия. На 12.09.2016 г. Лечев бил задържан на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи /МВР/. На следващия ден бил привлечен като обвиняем на основание чл. 219, ал. 1 от НПК и при разпита му като обвиняем в своите обяснения направил пълни признания за извършеното от него деяние.

ВЪПРОСИ:

1. Каква е правната квалификация на деянието на Лечев?
2. Законосъобразно ли е образувано досъдебното производство и законосъобразни ли са извършените неотложни процесуално-следствени действия по разследването?
3. Кой може да се конституира като пострадал от престъплението в досъдебното производство?
4. Необходими ли са и какви съдебни експертизи следва да се назначат?
5. На какво правно основание е задължително участието на защитник?
6. Кои лица следва да бъдат призовани за предявяване на разследването?

На 18.07.2000г. след 20.00ч. съседка на пострадалия М.Борисов чула шум от неговото жилище, излязла в коридора и видяла един висок човек да върви към асансьора – а друг го последвал тичайки, като втория бил по-нисък и слязъл по стълбите.

Обезпокоени от липсата на връзка с М.Борисов и отсъствието му от работа близо два дни К. Т. и А. Г. го потърсили в жилището му. След намесата на пожарната и полицията апартаментата бил отворен, М. Борисов бил открит мъртъв.

Входната врата на жилището с шпионка и две брави, била затворена, но не заключена и без следи от насилие.

Извършеният оглед е установил, че трупът на М.Борисов е намерен коленичил до леглото в единствената стая на жилището, легнал на гърдите си върху същото легло, обилно пропито с кръв. Ръцете му са намерени вързани /под мишниците/ с пуловер По целия мокет в стаята имало пръски от кръв, както и по някои от мебелите. Следи от кръв са констатирани и по подредените дрехи във вградения гардероб - по яке на равнището на рамото, както и върху разхвърляни дрехи по пода.

При огледа на трупа е установено, че лицето му е окървавено, личат следи от „хладно оръжие“, а по гръдния кош, гръдната кост, шията и корема има множество рани. Джобовете на дрехите, с които е бил облечен били празни, а тези на сакото са обърнати, като подплатата им е извадена навън, сякаш са претърсвани.

При извършения оглед в жилището на пострадалия били иззети значителен брой веществени доказателства, като основните от тях са: косми, намерени в лява и дясна ръка на трупа, джинси „Биг Джон“ № 31 с кръв по тях, бежов панталон „Гап“ модел Слим № 29-30 с колан, изцапани с кръв, следа от кръв от вътрешната страна на второто крило на лявата врата на гардероба, бяло яке „Конуел“, следа от кръв в банята, угарки от цигари „Камел“ и „Дънхил“, черен пуловер с ве-образно деколте, намерен до кофа в банята, следа от кръв от дръжката на вратата, кредитна карта „Виза“ принадлежаща на пострадалия, намерена в задния джоб на бежовия панталон „Гап“.

При извършения оглед и аутопсия върху трупа на пострадалия М.Б. са били установени следните травматични увреждания: тъпа травма на лицето с охлузвания в челната област и в основата на носа, разкъсно-контузна рана в лявата скулна област, фрагментарно счупване на горната челюст вляво, на носните кости, на долния ръб на дясната очница. Освен това са констатирани множество наранявания от „хладно оръжие“ - 93 на брой в областта на меката черепна покривка, шията, гръдния кош, корема, поясната област и горните крайници. Годни да причинят смъртта са прободно-порезното нараняване на шията по предно-дясната му повърхност, причинило увреждането на дясната сънна артерия и яремната вена, както и петте прободно-прорезни наранявания в лявата гръдна

област, проникващи в гръдната кухина с нараняване на основата на аортата и на четири места на дясната сърдечна камера. Наранени са жизненоважни органи с развитие на остра кръвозагуба, която е непосредствена причина за смъртта на пострадалия.

Установените охлузвания, разкъсно-контузна рана и фрагментарните счупвания на лицевите кости са резултат от действието на твърд тъп предмет, множеството наранявания от „хладно оръжие“ отговарят да са резултат от действието на прободно-прорезно оръжие, т.е. касае се за причинени множество механични увреждания от две различни по вид оръжия.

Уврежданията с прободно-прорезното оръжие, чието острие е било с широчина не по-голяма от 1,5 см. са получени основно при удари нанесени със значителна сила, като някои от тях са причинени само от режещия ръб. Със значителна сила са нанесени и ударите с твърдия тъп предмет, предвид тежките счупвания на лицевите кости. Наличието на тези две групи увреждания сочат към извода, че се касае за нанасяне на ударите от повече от едно лице. Засегнатите различни области на тялото сочат за динамика във взаимните положения между пострадалия и извършителите. Установените порезни наранявания по дланната повърхност на китките и пръстите според експертите могат да се получат при опити за захващане на остро оръжие, т.е. същите могат да се отнесат към такива възникнали при опити за защита.

Характерът на уврежданията, тяхната изключителна многобройност и локализация, както и темпът на настъпване на смъртта дават основание за извода, че пострадалия е изпитвал значителни по интензивност болки и страдания, както и ужас от предстоящия изход.

По метода на ДНК - профилиране са изследвани веществените доказателства, по които са открити следи с биологичен произход.

Изготвената в Република Франция експертиза на д-р П. е констатирала, че освен ДНК профила на М.Борисов по някои от веществените доказателства е изолиран ДНК профил, който не е негов. Тази експертиза сочи 3 вида непозната мъжка ДНК № 1, 2 и 3. Върху някои от веществените доказателства се наблюдава смесване на непозната мъжка ДНК с тези на М.Борисов. Непозната мъжка ДНК № 1 е охарактеризирана от: петна от кръв в образци за изследване, взети от джоб на джинси /ВД №11/, бежов панталон /ВД № 12/, блузон /ВД № 16/, както и от зоните на триене на бежовия панталон и черния пуловер /ВД № 21/.

Смесване с ДНК на пострадалия на неустановената мъжка ДНК № 1 е констатирана в образци на изследване, взети от гардероба /ВД № 15/, дръжка на вратата /ВД № 22/ и един нокът от дясната ръка на М.Борисов /ВД № 35/.

Непознатата мъжка ДНК № 2 е охарактеризирана на нивото на зоните на триене на джинсите /ВД № 11/ непозната мъжка ДНК № 3 е

изолирана от 7-те угарки от цигари, намерени в кофата под умивалнята в банята /ВД № 18/.

Проведените в Република Франция съдебно-медицински експертизи са установили, че ядрената ДНК на Г. Желев е идентична с ДНК № 1 , а ядрената ДНК на Ст. Стойков е идентична с непознатата мъжка ДНК № 2, като ДНК профилите на двамата са охарактеризирани по иззети слюнкови проби на територията на Република България.

Същият резултат е получен и при проведена експертиза в НИКК - МВР, където експертите самостоятелно са установили ДНК профилите на Г.Желев и Ст.Стойков, изследвайки техни слюнкови проби и впоследствие ги сравнили с непознатите ДНК профили, достигайки до същите констатации , а именно че вероятността да се установи този пълен ДНК профил, ако клетъчния материал е оставен от някой друг индивид, освен Г.Желев е 1 на 15 037 000 000 000, респ. Ст.Стойков -1 на 236 400 000 000.

Изготвената съдебно-медицинска експертиза по писмени данни е констатирала, че част от следите от кръв върху джинсите принадлежащи на Ст. Стойков са образувани от директно изпръскване от източник на кръвене, а други в резултат на търкане или отриване в предмети зацапани с кръв, като разположението им е основно в предната част на двата крачола.

Предимно по предната част на крачолите са и следите от кръв върху бежовия панталон, принадлежащ на Г.Желев. По предната страна на десния крачол пропиването е обхванало широка повърхност с неправилна форма, а наоколо зацапванията са с форма на капки и пръски.

Експертите са приели, че и двата панталона са били обути върху човешко тяло при образуване на следите от кръв, като за джинсите се посочва, че ако кървящият източник е бил един, то лицето, носило панталона е било в движение спрямо него с променяща се поза и наклон, а за бежовия панталон експертите са установили, че кървящия източник се е намирал от дясната му страна и е бил в пряк контакт с него. Втвърдената кръв по двата ръкава на черния пуловер /ВД № 21/ принадлежащ на Г.Желев е с ДНК профила на пострадалия и налага извода ,че Желев е бил облечен по време на деянието с посочения пуловер и ръцете му са били в пряк контакт с източника на кръвене.

Доказателство за непосредствения контакт е и ВД № 35 - подноктния материал от всички нокти на пострадалия, като от материала от нокът В е изолиран ДНК профила на Г.Желев.

Освидетелствани на 02.12.2002 г. и по двамата – Г.Желев и Ст.Стойков са констатирани белези по ръцете и телата със значителна давност.

Установено е, че към м.юли 2000 г. М. Борисов е притежавал мобилни телефони „Сименс“ със СИМ карта № 0000000000 и „Ериксон Т 28 S“ със СИМ карта № 0000000000, който не е бил открит в жилището му.

От справка на „Франс-телеком“ се установява ,че линията е била открита на 11.07.2000 г. и за последен път е използвана на 19.07.2000 г.

Справка от български оператор „М-тел“ сочи, че мобилен телефон с имей № 0000000000/апарат Ериксон Т 28 S/ е бил на територията на Р.България от 03.08.2000 г, като на 06.08.2000 г. е бил използван със СИМ карта № 00000000, принадлежаща на Г. Желев.

След извършване на престъплението, през нощта на 18 срещу 19.07.2000 г. Г. Желев е бил глобен затова, че е пътувал без билет във влака Париж – Монпелие/приложено е копие от Протокол за глоба № 74000905/18.07.2000 г. съставен в 23,50 ч. Във влак 5521, втора класа, тръгващ в 22,36 ч. от Париж.

Изготвените по делото съдебно-психиатрични експертизи в заключенията си са приели, че Г.Желев и Ст.Стойков към момента на извършване на деянието са били вмениями, като липсват данни за някакъв тип качествено разстройство на съзнанието.

ВЪПРОСИ:

1.Каква е правната квалификация на деянието? – обосновка защо приемате, че е извършено престъпление по този текст от НК?

2.Какви процесуални действия следва да се извършат за установяването на обективната истина по случая? – Посочете ги изчерпателно.

3.По какъв ред следва да се извършат действията по разследването на територията на Република Франция?

4.В какъв срок следва да приключи разследването; възможно ли е продължаване на срока за разследване и кой е компетентен да разреши продължението му?

5.Коя е компетентната прокуратура в Република България, която може да осъществява ръководство и контрол по делото?

6.В случая дали е задължителна адвокатска защита и защо?